

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 6 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

W i e d e Ń, 3. kwietnia. Gazeta rządowa ogłasza notę którą hrabia Karolyi na dniu 31. z. m. wystosował do hrabiego Bismarka. Nota ta oświadcza, iż jest stałym zamiarem Cesarza, nie działać wbrew postanowieniom artykułu 11. ustawy związkowej, która członkom związku niemieckiego zabrania wszelkiej własnej pomocy przy załatwieniu swoich sporów. Zarazem wyraża nota nadzieję, że gabinet pruski ujrzy się spowodowanym, odeprzeć równie stanowczo podejrzenie zamierzonego złamania pokoju.

F l o r e n c y a, 2. kwietnia. Wczorajsza „Nazione“ zaprzecza, jakoby między Prusami i Włochami zawartą została konwencya.

Cześć urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie pogorzalców *Niemirowa* wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w *Busku* od gminy tego miasteczka 4 złr. 4 c. w. a. które niezwłocznie na miejsce przeznaczenia odesłane zostały.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Rozporządzenie cesarskie z 23. marca 1866.

stanowiące, które władze po rozwiązaniu rządowych władz policyjnych w Linzu, Salzburgu, Gracu, Insbrucku, Lublanie, Zarze, Klagenfurcie, Opawie i Czerniowcach mają jako pierwsza instancja odbywać śledztwa w przekroczeniach przepisów policyjnych i te karać.

obowiązujące w wyższej Austrii, Salzburgu, Styrii, Tyrolu i Vorarlbergu, Krainie, Dalmacyi, Karyntyi, Szląsku i Bukowinie.

Na podstawie Mojego patentu z 20. września 1865 i po wysłuchaniu Mojej rady ministerjalnej uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

Art. 1. Po rozwiązaniu rządowych władz policyjnych w Linzu, Salzburgu, Grazu, Insbrucku, Lublanie, Zarze, Klagenfurcie, Opawie i Czerniowcach, c. k. władze polityczne pierwszej instancji, mające w rzeczonych miastach siedzibę, będą rozstrzygać w całym dotąd istniejącym okręgu policyjnym w przekroczeniach przepisów policyjnych o ile te nie należą do zakresu sądów z dopuszczeniem apelacyi do władz krajowych.

Art. 2. Wykonanie tego rozporządzenia poleca się ministrowi stanu i policyi.

Wiedeń, 23. marca 1866.

Franciszek Józef, m. p.

Hrabia Belcredi m. p.

Z najwyższego polecenia:

Bernhard Meyer, m. p.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej najwyższem postanowieniem z 28. marca b. r. nadać sekretarzowi w ministerjum sprawiedliwości Janowi *Wierzbickiemu* opróżnioną posadę przy c. k. Lwowskim wyższym sądzie krajowym.

(Stan monety zdawkowej w obiegu będącej.)

Całkowita suma papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej wynosiła z końcem lutego 1866 r. 2,238,465 złr.

Wiedeń, 29. marca 1866.

Z c. k. ministerjum finansów.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 3. kwietnia.

W *Zagrabiu* obiega pogłoska, że członkowie *deputacyi obywatelskiej* mają najdalej do 15. kwietnia zebrać się w *Peszcie* i że ponieważ obustronne deputacye nie zdołają ukończyć pracy swojej do 1. maja, nastąpi otwarcie sesyi sejmu kroackiego o kilka dni później, niż postanowiono na sejmie.

Z *Berlina* donoszą, że dnia 29. z. m. miał prezydent ministrów hr. *Bismark* w ministerstwie spraw zagranicznych długą rozmowę z austriackim posłem hr. *Karolyim*. Równocześnie donoszą, że redakcye dzienników wrocławskich otrzymały od prezydenta policyi rozkaz, ażeby nie ogłaszały żadnych wiadomości o środkach wojskowych. Przy tej sposobności zwracamy też uwagę na podaną w właściwej rubryce osnowę depešy hr. *Bismarka* z 24. marca do reprezentantów pruskich przy wszystkich dworach niemieckich, który to wielce ważny dokument rzuca bardzo jasne światło na teraźniejszą sytuację polityczną w Niemczech.

Kreuztg. z 31. z. m. powiada, że pomimo wzajemnego zbrojenia się Prus nie ma jeszcze żadnego powodu do wątpienia o utrzymaniu pokoju. Położenie Niemiec i Europy jest takie, że żaden Książę ani dyplomata nie rozpocznie wojny przed wyczerpaniem innych środków. Może Austria — powiada dalej — będzie czynić teraz propozycye, ażeby z Prusami rozwiązać kwestyę niemiecką i szlezwicko-holsztyńską. Dotąd wszakże nie słyhać jeszcze nic takiego, coby zapowiadało porozumienie.

Niektóre dzienniki niemieckie rozpisują się obszernie o *zadaniach*, jakie ma do spełnienia *związek* wśród teraźniejszych groźnych stosunków. Podług prawa zasadniczego — powiada *Allg. Ztg.* — jest najwyższym obowiązkiem związku, tak w obec swoich członków, jako też w obec europejskich kontrahentów wiedeńskiego traktatu pokoju w pierwszej linii i — jeżeli być może — zapobiegająco czuwać nad tem, ażeby żaden członek związku nie występował przeciw drugiemu gwałtownie, to jest z siłą zbrojną, ażeby żaden rząd niemiecki z naruszeniem związku i zakłóceniem spokoju krajowego nie nachodził granic innego kraju niemieckiego, zakresłonych najnowszym stanem posiadłości, ani też wdzierał się z bronią w rękę do innych krajów niemieckich. Najprzód powinien związek obie strony wstrzymywać, a nawet formalnie je wezwać, ażeby ślubowały utrzymanie „pokoju Bożego i ziemskiego“; a jeżeli tego zapewnienia nie otrzyma weale, lub też nie od stron obudwu, powinien użyć środków dla odparcia napastnika spólnymi siłami: to jest obowiązkiem związku i wszystkich członków jego. „Prusy — powiada dalej — oskarżają Austryę o chęć złamania pokoju. Na zdanie całego ludu niemieckiego, całej Europy o śmieszności tego obwinienia i o zamiarze, z którego ono wypływa, nie chcą zważać w Berlinie. Otóż niechaj związek wezwie obie strony, ażeby jak w dawnych wiekach złożyły przysięgę i pod słowem książęciem odnowiły obowiązek, iż nie będą pod żadnym pozorem i w żadnym razie nachodzić wojennie drugiego sprzymierzeńca związkowego. i że chcą wszędzie szanować stan posiadłości. Wtedy okaże się, kto będzie gotowym do tego, lub kto będzie się wzbraniać, a natenczas będzie mógł, będzie musiał mówić ogół.“

Zeszłej środy wymieniali w *Paryżu* reprezentanci mocarstw europejskich *ratyfikacyę traktatu żegluga na Dunaju*.

Constitutionnel z 31. b. m. pisze: „W obec trudności w Niemczech, których nie chcemy ani przesadzać ani zmniejszać, jest sytuacja Francyi zaprawdę całkiem pojedyncza. Jest ona skutkiem mądrej, oględnej polityki, która da się objąć słowem „neutralność.“ Bóg tylko może wiedzieć, czy przesilenie skończy się wojną; ale rząd cesarski umiał przygotować się na wszystko, i niech co chce nastąpi, Francya nie będzie niespodzianie zaskoczona.“

Z *dzienników włoskich*, których postawa w tej chwili zasługuje na uwagę, poświęca *Persev.* „Austrii“ długi artykuł kierujący, w którym dziennik ten wyznajac z góry, że nie może być tak szlachetnym jak generał *Lamarmora* i walczyć z nieprzyjacielem bez przyzniesania nienawiści, wyraża przecież podziwienie swoje dla tej „starej Austrii“, która nad *Elbą*, nad *Dunajem* i nad *Padem* stawia mężny opór, nie dając się odstraszać równoczesnymi trudnościami wewnątrz. Zadanie zaś włoskiej dyplomacyi przy teraźniejszych stosunkach jest jasne, powiada *Persev.* i dodaje: „Nieprzyjaciele Austrii są naszymi naturalnymi przyjaciółmi. Kiedy Austria zajęta jest nad *Elbą* i nad *Dunajem*, nie powinniśmy stać bezczynnie nad *Padem*.“ Przynajmniej uważały młode Włochy za obowiązek swój zalecić pełnomocnikowi swojemu rozpoznanie wojskowych zakładow w Berlinie.

Ministerstwo włoskie poczyniło przygotowania, ażeby ustawy *podatkowe i finansowe* zaraz po zebraniu się na nowo izby przyszły pod obradę. Ministerstwo postawi przyjęcie tych ustaw jako kwestyę gabinetową, sądzą jednak, że większość izby będzie wspierała ministerstwo.

Prowizoryczny rząd *runuński* rozwiązał 30. z. m. izbę, ponieważ jako wybraną pod wpływem rządu *Kuzy* nie uważa ją za właściwą reprezentacyę kraju. Równocześnie rozpisano nowe wybory i za 40 dni ma się zebrać nowa izba. Miasto wyprawiło z tego powodu świetną iluminacyę i pochód z fakłami, który odbył się w największym porządku. Tylko senatora *Kogolniczana* znieważyło pospólstwo na ulicy.

Monarchia Austriacka.

Kraków, 30. marca. (*Uwolnieni z niewoli rosyjskiej.*) *Krak. Ztg.* pisze: Dnia 23. z. m. powrócili z niewoli rosyjskiej i odstawieni zostali przez c. k. powiatowy urząd pograniczny w *Jaworzniu* do władz przynależnych:

1) *Wodecki Antoni*, 28 lat, ogrodnik z *Pleszowa*, powiatu *mogilnickiego*.

2) *Zapałowicz Michał*, 33 lat, ekonom z *Brnia osuchowskiego*, powiatu *zasowskiego*.

3) *Szczawiczek Jan*, 20 lat, wyrobnik z Żołyni, powiatu łańcuckiego.

4) *Beskida Jędrzej*, 30 lat, wyrobnik z Brodów, obwodu złoczowskiego.

5) *Czajka Tomasz*, 21 lat, służący z Chwałowic, obwodu rozwadowskiego.

6) *Czajka Marzymilian*, 23 lat, ekonom z Kossowa, powiatu sassowskiego.

7) *Pajdur Bartłomiej*, 27 lat, wyrobnik z Starego Sącza.

8) *Wojciechowski Syxtus*, 30 lat, rybak z Krakowa.

9) *Jasiótek Józef*, 35 lat, wyrobnik z Wołowie, powiatu liszeckiego.

10) *Pasierb Franciszek*, 26 lat, wyrobnik z Rozwadowa.

11) *Tarabucki Jan*, 30 lat, wyrobnik z Jankowic, powiatu chrzanowskiego.

12) *Obolewski Egidy*, 29 lat, ekonom z Wierzbiana, powiatu belzkiego.

13) *Kock Sebastyan*, 41 lat, bednarz z Tarnogóry, powiatu nisieckiego.

Obwieszczenie.

Morawski wydział krajowy uznał za stosowne przyzwoić kwotę *sześćset złotych w. a.* na nagrodę za napisanie w jednym z języków krajowych popularnej książki naukowej z potrzebnymi rysunkami i ilustracjami do udzielania nauki gospodarstwa wiejskiego na preparandach, którzyby oraz mogła służyć nauczycielom szkół ludowych i szkół niedzielnych jako przewodnik do udzielania nauki gospodarstwa wiejskiego w tychże szkołach.

Morawski wydział krajowy wzywa niniejszem wszystkich, którzy zechcą ubiegać się o tę nagrodę, aby rękopisma nadesłali morawskiemu wydziałowi krajowemu do końca grudnia 1866.

Z morawskiego wydziału krajowego.

Berno, 3. marca 1866.

Wiedeń, 29. marca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Oboje Najj. Państwo, pp. ministrowie, członkowie ciała dyplomatycznego i t. d. byli wczoraj obecni o godz. 10. przedpołudniem na litanii i sumie w kościele parafialnym c. k. burgu; o godzinie 11. po nabożeństwie Najj. Państwo powrócili z całą świtą do swoich apartamentów. O godzinie 12. w południe Najj. Pan odbierał relacje pp. ministrów.

Nabożeństwo rezurekcyjne w c. k. burgu odbyło się wczoraj o godz. 4. po południu. Już od godz. 2. zebrało się mnóstwo ludzi i dla zapobieżenia większemu natłokowi musiano zamknąć wszystkie bramy c. k. burgu. Dwa bataliony pułku piechoty Króla Belgów i Wielkiego Księcia Heskiego były ustawione w burgu, a reszta wojska zajęła stanowisko po za obrębem tegoż. Procesyę rozpoczęło duchowieństwo z krzyżem, dalej postępowała służba dworska, lokaje przyboczni, strzelcy, oficerowie domowi, urzędnicy dworu, wychowawcy wyższego zakładu księży u St. Augustyna, muzyki nadworne, paziowie, furyery, podczaszy, szambelani, radcy tajni, Ich ces. Moście Arcyksiążęta, proboszcz zamkowy, kapelani nadworni, Najj. Pan w towarzystwie najwyższych szarzy dworskich, pierwszy jenerał adjutant, kapitanowie gwardyi, Najj. Pani, Ich ces. Moście Arcyksiężne, najwyższe ochmistrzynie dworu, gwardya łuczników i trabantów, gwrdya żandarmeryi, straż zamkowa. Mężczyźni byli w mundurach galowych. Najj. Pani miała jedwabną suknię liliovą z czarnymi ozdobami. Po procesyi wojsko defilowało przed Najj. Panem. Ich ces. Moście Następca tronu Arcyksiążę Rudolf i Arcyksiężna Gisella przypatrywali się procesyi z balkonu.

Jener. Kor. pisze: Dowiadujemy się, że znizienie podatków górniczych w ten sposób dozwolone zostało, że od 1. lipca 1866 opłata za wolne szurfowanie znizone będzie z 20 zlr. rocznie na 4 zlr. rocznie, opłata od miar górniczych z 6 zlr. 30 c. na 4 zlr. rocznie i że podatek dochodowy od górnictwa co do wymiaru zwyczajnej opłaty od czystego dochodu z kopalni żelaza i ołowiu za czas od 1. stycznia 1866 do końca grudnia 1870 znizony będzie z pięć na trzy od sta.

Gaz. Wied. donosi: Przyjaciół ludzkości nie chcący być wymienionym z nazwiska, ofiarował za pośrednictwem domu bankowego *Wojciecha Zinner* sumę 50 zlr. na wsparcie dotkniętych niedostatkiem w Galicyi.

W najuniżeńszej relacji, w *Gazecie wiedeńskiej* z dnia 2go stycznia b. r. ogłoszonej, w której złożony został Jego Cesarskiej Mości do najwyższej sankcyi plan do prawa finansowego na rok administracyjny 1866 minister skarbu zastrzegł sobie złożenie osobnego sprawozdania o skutkach nowej pożyczki w grudniu 1865 r. rozpisanej, tudzież o zlikwidowaniu czynności zaliczkowych i depozytowych z poprzednich czasów pochodzących. Chociaż operacya pożyczkowa nie jest jeszcze zamknięta, minister skarbu jednak ze względu iż po największej części zrealizowana została, minister skarbu widział się spowodowany złożyć do najwyższej wiadomości Jego Cesarskiej Mości rezultaty jakie w tym kierunku pozyskano, tudzież stan pasywów właściwych w dniu 8. marca 1866 r., w porównaniu ze stanem tychże pasywów pod dniem 29. listopada 1865 r.

W skutek najwyższego upoważnienia *Poczta wieczorna wiedeńska* z dnia 29. marca ogłosiła rezultat ten w sposób następujący:

Depozyta i inne zaliczki wynosiły w dniu objęcia urzędu przez ministra skarbu t. j. w dniu 29. lipca 1865 r. 36,891.600 zł. a. zaś w dniu 8. marca 1866 r. 7,893.000 „

Spląty w tym czasie wynoszą zatem 28,998.600 zł. a. Od tego czasu splacono znów 3.181.000 „

Splacono więc w ogóle 32,179.600 zł. a. Reszta zaliczek na depozyta wynosi 4,712.000 „

W ogóle obrócono z wpływów zyskanych od dnia 29. lipca 1865 r. do dnia 18. marca b. r. przez sprzedaż obligacyi, z bieżących operacyi kredytowych już zlikwidowanych, z wydania asygnacyi udziałowych hipotecznych w granicach sumy maksymalnej, z wynagrodzenia za Laueburg, z częściowej realizacyi nowej pożyczki:

Na splatę zaliczek depozytowych i innych 28,998.600 zł. a.

„ ściąganie znaków monetarnych 305.000 „

„ splatę depozytów sądowych 96.000 „

„ na ściąganie weksli Lloyda 3,000.000 „

„ subwencye dla dróg żelaznych 2,086.000 „

„ pokrycie użytych kredytów 13,000.000 „

„ spląty bankowi narodowemu, a mianowicie:

na dług w walucie wiedeńskiej 9,136.000 „

„ „ z dóbr państwa 18,640.000 „

„ „ w srebrze 969.100 „

„ „ w srebrze 6,019.300 „

a w końcu na zaliczkę dla budowy drogi żelaznej aradzko-siedmiogrodzkiej według kontraktu 2,801.800 „

razem 85,052.900 zł. a.

doliczywszy zaś dalszą splatę zaliczek wyzwo-

mnianą do chwili obecnej 3,181.000 „

W ogóle zatem 88,233.900 zł. a.

Ostdeutsche Post z dnia 30. marca krytykując ogłoszony wykaz o rezultatach pożyczki w grudniu 1865 roku rozpisanej i o zlikwidowaniu czynności depozytowych i zaliczkowych z dawniejszego czasu pochodzących, stawia między innymi pytanie, co za znaczenie ma pożyczka wykazu na pokrycie użytych kredytów 13 milionów?

Odpowiadając na to zapytanie *Jener. Kor. austr.* mówi co następuje:

Nowa pożyczka z roku 1865 jak wiadomo przeznaczona była przedewszystkiem na pokrycie wielkiego niedoboru w roku finansowym 1865. Niedobór ten nie powstał dopiero w końcu roku, lecz naturalnie dawał się czuć w ciągu roku administracyjnego, a mianowicie z obliczeniem się terminów wypłaty procentów od długu państwa, głównie zaś na dniu 1. listopada 1865 roku, na który to dzień trzeba się było wcześniej wystarać o fundusze ku opłacie tychże procentów i o splatę kuponów obligacyi indemnizacyjnych.

Minister skarbu uczynił to w ten sposób, iż jeszcze podczas trwających negocyacyi o pożyczkę wystarał się u jednego z najpierwszych domów bankierskich w Londynie i u jednego z wiedeńskich instytutów kredytowych, pod bardzo tanimi warunkami i bez zastawiania obligacyi publicznych lub dochodów państwa, o kredyt wełowy trzech miesięczny na 12 milionów, i użył zarazem kredytu in bianco, jaki przez jedną z pierwszych firm londyńskich do wysokości 1 miliona, otwarty został.

Fundusze z tych weksli pozyskane użyte były na pokrycie potrzeb kasowych w dniu 1. listopada 1865 roku, weksle zaś same pokryte zostały na terminie z wpływów pożyczki, a to przy daleko lepszym kursie waluty i ze znacznym zyskiem monetarnym. Wypadało więc pożyczkę 13 milionów w mowie będącą zamieścić w wykazie jako pokrycie użytych kredytów i pożyczka ta, chociaż tylko przemijająca, nie mogła być zamilczana, ponieważ w ostatecznym rezultacie te 13 milionów były użyciem jednej części wpływów pożyczki na pokrycie jednej części niedoboru.

Jeżeli zaś *Ostdeutsche Post* i inne dzienniki zarzucają wykazowi brak szczegółów, to przecież zważyć potrzeba, iż ułożenie formalnego bilansu w ciągu roku administracyjnego nie jest możliwe i że administracya skarbu nie miała wcale na myśli wystawić na widok publiczny wszystkie resursa swoje co do krajcara i denara. Dla patrioty to wystarczy, iż dowiedział się, iż minister skarbu dowiódł autentycznymi cyframi wykazu, iż z jakich bądź źródeł splacił ponajwiększej części zobowiązania przejęte od poprzednika swego z czynności depozytowych i zaliczkowych poprzedzających, że stypulacye aktu bankowego najpóźniej dotrzymane zostały, i że niedobór z roku 1865 zupełnie jest wyrównany, że bieżąca służba publiczna w ubiegłym pierwszym kwartale 1866 roku z największą regularnością i w największym porządku funkcjonować może, że podatki w ogóle wpływają z łatwością pomimo częściowych renitencyi, a w końcu, że we wszystkich gałęziach administracyjnych, oraz w etacie wojskowym, prelimitowane dotacje do dnia 1. kwietnia b. r. sumiennie przestrzegane były i że na kilka miesięcy naprzód wystarano się już o środki, zadość uczynienia wszelkim zobowiązaniom państwa.

Włochy.

(*Francuzi gotują się do opuszczenia Rzymu.*) Francuzi w Rzymie gotują się do powrotu do Francyi i nie jeden żołnierz francuzki żałuje, iż opuścić musi wieczne miasto, w którym pobyt bardzo był dla niego przyjemny. Armia papieżka kompletuje się

widocznie, Zuawów liczy już do 1500. Przed niejakim czasem była bójka między żołnierzami papieżkiemi a francuzkami, w której Francuzi pobici zostali. Nikt wprawdzie na placu nie poległ, lecz wielu rannych dostało się do lazaretów. Przy tej sposobności był jak zwykle spór o jurysdykcję, skończył się jednak na tem, iż winowajcy stawieni zostali przed sąd wojskowy francuzki. Żołnierz jeden papieżki skazany został na 8 lat ciężkiego więzienia, cywilny jego kolega na pięć lat, strzelec zaś jeden na rok do warowni S. Anioła. Ten ostatni w dziwnym jest położeniu. Francuzi bowiem nie tylko karę wymierzają, lecz ją zarazem i wykonywają. I tak dwaj pierwsi wysłani być mają do Tuluzy a z tamąd do Kajenny, co już jest znacznym zastrzeżeniem kary. Co zaś dotyczy strzelca na rok jeden skazanego, jakżeż on rok cały w więzieniu francuzkiem przesiedzieć może, kiedy Francuzi za szczęście miesiący z Rzymu wyjść mają.

Niemcy.

Berlin, 31. marca. *National-Zeitung* zamieściła całą osnowę depeszy pruskiej do średnich i pomniejszych państw niemieckich. Depesza ta datowana w dniu 24. marca wypowiada że Austria bez prowokacji ze strony Prus nakazała groźne uzbrajanie nad granicą pruską, które Prusy zmuszają do uzbrajań przeciwnych, ażeby się nie powtórzyła sytuacja z 1850 roku. Następnie depesza wzywa posłów do dania właściwych wyjaśnień, ażeby przygotowania Prus pojęte zostały w właściwym świetle. Dalej zaś depesza powiada: Krom środków ku chwilowemu bezpieczeństwu sytuacja wymaga koniecznie ażeby zapatrzyć się w przyszłość i postarać się o gwarancje, dające Prusom bezpieczeństwo, którego w przymierzu z Austrią nadaremnie szukali. Pozyca Prus, niemiecki ich charakter, niemiecki sposób myślenia królów pruskich nakazują Prusom przedewszystkiem szukać tego bezpieczeństwa w Niemczech. Na podstawie narodowości niemieckiej Prusy zawsze najprzód starać się będą o ubezpieczenie narodowej niepodległości. Zaprzeczyć zaś nie można iż stan rzeczy obecny dla polityki czynnej nie wytarcza. Urządzenie związku niemieckiego nie może znieść antagonizmu między Prusami a Austrią, nie może zapobiedz groźnym zatargom i zerwaniu stosunków.

W obecnym położeniu nie możemy ufać w skuteczną pomoc związku, na przypadek gdyby nas zaczepiono. Prusy przy każdej zaczepce ograniczone są do własnych sił swoich, jeżeli dobra wola niektórych rządów związkowych nie wystąpi dla nich z obroną, która na zwykłej drodze związkowej byłaby za późną.

Prusy mogą teraz zapytać swoich sprzymierzeńców związkowych, czyli i jak dalece mogą liczyć na ich dobrą wolę. Istniejąca może chwilowo dobra wola kilku sprzymierzeńców związkowych może uspokajać Prusy względem przyszłych niebezpieczeństw, ponieważ terażniejsze położenie związku nie dozwala stwierdzić czynem dobrej woli. Dlatego muszą Prusy dążyć do reformy związkowej, odpowiedniej stosunkom realnym. Do tego zmuszone są Prusy tembardziej, jeżeli na postawione powyżej pytanie nie otrzymają zaspokajającej odpowiedzi.

Interes Prus jest już dla ich położenia geograficznego zupełnie zgodny z interesami Niemiec. Położenie Prus, jeżeli nie mogą one liczyć z pewnością na Niemcy, jest wielce zagrożone. Od losu Prus zawisł także los Niemiec. Po zniszczeniu siły Prus mogłyby Niemcy bez wątpienia brać już tylko bierny udział w polityce europejskiej. Zapobieganie temu jest świętym obowiązkiem wszystkich rządów niemieckich. Związek niemiecki w terażniejszym składzie swoim nieuchroniłby Niemcy w razie przesilen europejskich od losu Polski.

Zastrzegając sobie dalsze oświadczenia uprasza rząd przedewszystkiem o odpowiedź na powyższe pytanie, czyli i jak dalece mogą Prusy liczyć na pomoc, jeżeliby zostały zaatakowane przez Austrię lub wyraźnemi groźbami zmuszone do wojny.

Z **Mnichowa** donoszą pod dn. 30. marca, iż poseł pruski przy dworze tamtejszym odczytał ministrowi stanu depeszę okólną rządu swojego, w której wyrażono odnośnie do nieporozumień między Austrią i Prusami, iż Austria uzbraja się w sposób Prusy niepokojący, że Prusy dla obrony swej także uzbrajać się muszą. Poseł pruski w skutek odebranego w depeszy okólniej zlecenia zapytał się zarazem, wprawdzie ustnie lecz urzędownie, czyli i w jakiej mierze rząd pruski liczyć może na pomoc rządu bawarskiego, na przypadek gdyby przez Austrię był zaczepiony, lub też w skutek jawnych i niedwuznacznych pogroźek austriackich do wojny był zmuszony. W skutek rozkazu Jego król. Mości minister stanu oświadczył, iż Bawaryja w takim razie postąpi sobie według prawa związkowego i wypełni obowiązki swoje jako członek związku niemieckiego. Prawo zaś związkowe zakazuje członkom pomagania sobie samymi lub gwałtem, według art. 11. Jeżeli który członek związku sędzi się być zagrożonym, winien się udać o pomoc do związku, ten sam według art. 19. ostatecznego aktu wiedeńskiego postarać się ma o utrzymanie pokoju. Członek związkowy, któryby drugiego członka zaczepił, staje się winnym złamania praw związku.

Ameryka.

Nowy York, 10. marca. (*Agitacja Fenian.*) Na massowym mityngu, jaki Fenianie wczoraj tu odbyli, była mowa o uzbrajaniu korsarskich przeciw Anglii statków. P. Mahony upewniał, iż

przeciw fenijanizmowi nie pomoże cała angielska potęga; że w samej Irlandyi jest już 300.000 sprzysiężonych, a nawet i w samej W. Brytanii, w głównych jej siły i bogactwa ogniskach znajdują się w gotowości Fenianie. Na innym mityngu, odbytym przed kilką dniami w Williamsburgu (w Wirginii) zapowiedział p. Roberts że wkrótce Fenianie w sile 30.000 w granice Kanady wkroczą. Wyprawa ta potrzebuje tylko pieniędzy dla niewątpliwego swego powodzenia. *New York World* zamieszcza nawet plan owego wkroczenia i zdobycia całej Kanady, dosyć szczegółowo skreślony, nadmienając, że w Chicago, w Buffalo, Bay City i Kleveland przysposabiają Fenianie flotyllę, mającą na jeziorach działania wojsk lądowych wspierać. Współdziałanie to rozpocznie się od zabrania pocztowych parowców angielskich. — Na innym jeszcze mityngu fenijańskim w samym Waszyngtonie przemawiał senator Stanów Zjednoczonych, p. McDougal, ofiarując Fenijanom do usług swój miecz i swego rumaka. Inny senator, p. Wright, także bardzo przychylnie do Fenijanów przemawiał. Wspomniane pismo *New York World* upewnia, że ku końcowi bieżącego miesiąca marca zbierze się w skarbie Fenijanów do 15 milionów dolarów.

Nie potrzebujemy prawie dodawać, iż wszystko to na nic się nie zda; gdy rząd Unii najbliższego rzeczywistego kroku napaści na Anglię nie dozwoli. Pomimo to widocznym jest w Kanadzie pewien niepokój, i władza przedsięwzięła środki ostrożności, i to nawet na większą skalę. Na miejscowej radzie gabinetowej w dniu 7. b. m. odbytej postanowiono powołać 10.000 ochotników. Milicya cała jest spisana i także lada chwila powołaną być może. Ludność wielkie okazuje ożywienie i gotowość współdziałania władzom. Na dzień Ś. Patrycego patrona Irlandyi spodziewano się massowych ze strony Fenijanów demonstracji; bardzo być może, iż rząd kanadyjski zawiesi przed tym dniem akt Habeas Corpus.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) stosownie do §. 15. regulaminu czynność zwyczajne posiedzenie rady miejskiej przypadające na następny tydzień odbędzie się jutro dnia 4. kwietnia o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym są: 1) Wnioski o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym są: 1) Wnioski w sprawie placu Śgo Teodora. Sprawozdawca radny p. Dr. Rodakowski. 2) Dekret c. k. Namiestnictwa względem podwyższenia kongrui ks. proboszczów gr. kat. Sprawozdawca radny ks. kan. Romaszkan. 3) Sprawa uwolnienia budynków nowych od podatków. Sprawozd. radny p. Winiarz. 4) Nadanie uwolnionego stypendyum fundacji ś. p. Głowińskiego. Sprawozd. radny ks. Formanios. 5) Wydzierzawienie propinacji na Hołosku i Zamarstynowie. Sprawozd. radny p. Dymet. 6) Wnioski o pozostawienie na rok 1866 jednego nadliczbowego dyurnisty w landwójtostwie 2iej dzielnicy, tudzież o przyjęcie na czas 3. miesiący jednego rysownika do robót niwelacyjnych i jednego dyurnisty dla urzędu kwaterniczego. Sprawozd. radny p. Dr. Jul. Koliseher. 7) Dekret c. k. Namiestnictwa względem kosztów wynikłych z pomnożenia c. k. straży policyjnej w roku 1863. Sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 8) Wniosek o wyznaczenie rocznej remuneracji zarządcy aresztów miejskich. Sprawozd. radny p. Dr. Gębarzewski. 9) Prośba gminy ewangelickiej o wyznaczenie szkole tego wyznania subwencji na rok 1866. Sprawozd. radny ks. Formanios. 10) Wypłata należności za restaurację kościoła gr. kat. Św. Mikołaja. Sprawozd. radny p. Żaak. 11) Postanowienie sekcji III. co do sposobu dostarczenia płyt na chodniki. Sprawozd. radny p. Ign. Lewakowski. 12) Prośba o zezwolenie na extabulację niektórych ciężarów hypotecznych realności pod l. 575³/₄. Sprawozd. radny p. Dr. Rodakowski. 13) Wydzierzawienie propinacji na targowicy bydła. Sprawozd. radny p. Dr. Pfeiffer. 14) Prośba o stabilizację posady inspektora korpusu pompierów p. Pawła Praun. Sprawozd. radny ks. Formanios. 15) Budżet funduszu gminy na rok 1866. Sprawozd. radny p. Wild.

(Samobójstwa.) W Olchowcu w powiecie Mielnickim, d. 20. z. m. odebrał sobie życie przez obwieszenie Łukasz Hormaniuk cierpiący obłąkanie.

W Błyszczanec w powiecie Zaleszczyckim, dnia 23. z. m. w podobny sposób odebrał sobie życie Łukasz Huculak.

(Pożary.) W Oparach w powiecie Medenicim, na folwarku należącym do fundacji hr. Skarbka, spaliła się w nocy z 1. na 2. z. m. szopa z zapasami zboża i słomy. Szkoda wynosi przeszło 1500 złr. Zboże i słoma były zaoskudrowane. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Komarówce w powiecie Monasterzyskim, dnia 20. z. m. spaliła się karczma dworska, która była zaoskudrowana. Szkoda wynosi 1200 złr. Ogień miał być podłożony i domniemanego sprawcę ujęto.

W Bukowsku w obwodzie Sanockim, dnia 25. z. m. spalił się dom z budynkami gospodarskimi, zapasami zboża i siana. Szkoda wynosi 482 złr. Ogień miał być podłożony.

W Laszkach w powiecie Jaworowskim, w nocy z 26. na 27. z. m. spaliła się stodoła włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 100 złr. w. a.

(Zwłoki znalezione.) W Sołowie w powiecie Gliniańskim, jeszcze w r. 1865 spuszczone staw i zamieniono na łąkę. Tamże przy kopaniu rowu znaleziono trumnę z szkieletem, która zdaniem biegłych mogła zostawać w ziemi około 30 lat. Zdaje się, że na tem miejscu nim staw zaprowadzony został musiano grzehać samobójców.

(Nieszczęsne wypadki.) W Stanisławce w powiecie Wielkie Moście, dnia 19. z. m. Marya Brück ugodzona w głowę upadającym drzewem, przy ścinaniu, którego była obecną, poniosła śmierć.

W Kopyczyńcach dnia 20. b. m. cztery osoby zasypane zostały przy kopaniu gliny. Z tych trzy wydobyto bez życia, a czwartą z złamaną nogą.

(Ścigani są) przez sądy peszteńskie tamtejsi fabrykanci spirytusu Ignacy Loe wy 47 lat i Ignacy Hlow sky 50 lat liczący, posądzeni o fałszywe bankructwo.

Dnia 1. kwietnia.

PP.: Ks. Gedroic Gedeon, do Mołdawy. — Gansl Piotr, c. k. porucznik, do Kołomyi. — Huczek Ed., c. k. podporucznik, do Jarosławia. — Br. Jakó-bowski Józef, do Łopuszka. — Kriegshaber Al., do Kabarowic. — Paygart St., do Krzyweńki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. marca i 1. kwietnia 1866.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys, srowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2 god. po poł., 10. god. wiecz. and 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. marca.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Wit, z Winniczek. — Hr. Hohendorf Kalixt, z Szutrominiec.

Hotel Langa: Br Brunicki Józef, z Bereznicy. — Br. Brunicki Emil, z Hureczka.

Hotel angielski: Gorayski Wład., z sanockiego — Krzysztofowicz Fr., z Trybuchowic.

Dnia 1. kwietnia.

Hotel europejski: PP. Aywas Stefan, z Lisowic. — Mazaraki Andrzej, z Nesterowic.

Zajazd Podolski: Zajaczkowski Albin, c. k. prz. pow., z Drohobyczy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. marca.

PP.: Ks. Radziwiłł Wilhelm, do Prus. — Hr. Komarnicki Adam, do Kono-top. — Mniszek Wład., do Krubela. — Przedziecki Miecz., do Drezna. — Rozwadowski Włodz, do Nowosiółek. — Sobota Karol, do Podhorek. — Of-fenheim Wik., jener. dyrek. kol. lwow.-czern., do Wiednia. — Skolimowski S., do Winnik. — Hrab. Dzieduszycey Tadeusz i Stanisław, do Niestuchowa. — Janko Marc., do Łonia. — Puchalski M., do Dworzec. — Szelski Kazim., do Chodaczkowa. — Tustanowski Jul., do Oskresziniec.

THEATRE.

Dziś (przed. niem.) „Hernani,” wielka opera w 4 aktach, pier-wszy występ Miss Bywater i panów Tilmetz i Clement.

Dnia 31. marca 1866 roku wyciągnięto w c. k. urządzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

83. 63. 69. 46. 89.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 11. i 21. kwietnia 1866 r.

Kurs Lwowski.

Dnia 31 marca.

Table with 4 columns: Item, wal. austr., gotówką (zl., c.), towarem (zl., c.). Rows include Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polaki kurant i pięciogroszówka, Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł., Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, 5% Pożyczka narodowa, Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30 marca.

Table with 4 columns: Item, złr., kr. Rows include 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcyje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukat pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. marca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table with 4 columns: Item, pien., towar. Rows include Austria, Austr. wal. po 5%, Zwrotny po 5%, Z pożyczki narod. z proc., Pożyczka w srebrze z 1864 roku, Metaliki z proc. od maja do listopada, Przech. do wyl. z r. 1839, Przech. do wyl. z r. 1854, Wyłos. obl. dawn. długu państ., Przech. do los. obl. daw. długu państ., B. Krajów koronnych, Obligacje indemi. po 5% za 100 zł.

Table with 4 columns: Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł., Item, pien., towar. Rows include Kar., Krainy i W. yb., Banatu Tem., Krocacy i Sławonii, Galicyi, Siedmiogrodu, Bukowina, Z klauzulą wylos. w r. 1867, Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy, 2. Stan oblig. domestykaln., 3. Akcyje, Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., Niż.-aust. tow. eskom., Banku anglo-austriackiego, Półn. kol. po 1000 zł. m. k., Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k., Połud. kolef państ., Kol. Ces. Elżbiety, Kol. Kar. Lud. po 200zł., Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.), Uprzyw. czeska kolej zachodnia, Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k., Kolei Cisy po 200zł. m. k., Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.

Table with 4 columns: Item, pien., towar. Rows include dtto II. emis. po 200zł. m. k., Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k., Kolej Aussig.-Ciapl. po 200 zł. m. k., Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw., Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a., Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k., Lloyd w Tryeście po 500 zł. m. k., Tow. młyn. par. w Wied. po 500zł. w. a., Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a., Mostu łącz. w Peszcie po 500 zł. m. k., 4. Listy zastawne, Banku narod. w m. k., Banku (na 12 m. 5% narod. przezn. do losow-w. a. wania po 5% Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, Węgier. Towar. ziemskie po 5%, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa, Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k., detto detto w srebr. upr za 100 zł. w. a., Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust., Tow. austr. kol. państwa po 500 fr., Kol. Lomb. wen. po 500 fr., Kol. półn. po 100 zł. m. k., Kol. półn. po 100 zł. w. a., Kol. Głogn. po 100 zł. m. k., Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł., Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł., Kolej gal. Karola Ludwika po 300zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.

Table with 4 columns: Item, Item, Item, Item. Rows include Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k., Lloyd za 100 zł., 6. Losy, Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k., Poż. Trye. po 100 zł. m. k., Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a., Esterhazego po 40 zł. m. k., Palma po 40, Palfiego po 40, Clarego po 40, St. Genois po 40, Windischgrätzka 20 zł., Waldsteina 20, Keglevicha 10, Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa, 7. Weksle, Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Wrocław za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p. n., Genua za 100 lir. piem., Hamburg za 100 M. B., Lipsk za 100 tal., Liwurna za 100 lir. tosk., Londyn za 10 ft. szt., Lugdun za 100 fr., Medyolan za 100 lir. wł., Marsylia za 100 fr., Paryż za 100 fr., Praga za 100 zł. w. a., Tryest za 100 zł. w. a., Wenecya za 100zł. w. a., (31 dni po okazaniu), Bukareszt za 100 piast. woł., Konstantynopol za 100 piast. tur., 8. Kurs złota, Dukaty ces. men., dtto pełnej wagi, Korona, 20frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kašach